

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Przesławski

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi D. O.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie
o sygn. I ACa 523/21,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 4 października 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

D. O. pismem z 19 lipca 2022 r. wraz z pismem zawierającym treść skargi z
21 czerwca 2022 r. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość
postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu, I ACa 523/21,
żądając stwierdzenia przewlekłości postępowania, zasądzenia dla siebie kwoty
5000 zł oraz złożył wniosek o zwolnienie od kosztów wniesienia opłaty od skargi w
trybie art. 102 ust. 1 u.k.s.c. i art. 623, 624 k.p.k.

Postanowieniem z 4 lipca 2022 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu w sprawie
I Sk 4/22 odrzucił skargę datowaną na 21 czerwca 2022 r. na przewlekłość
postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu, I ACa 523/21.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu cywilnym obowiązuje przed Sądem Najwyższym obowiązkowe zastępstwo strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Odnosi się to również do postępowania toczącego się na skutek skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Zauważyć bowiem należy, że zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W ustawie o skardze na przewlekłość nie została odrębnie uregulowana kwestia zdolności postulacyjnej. W powyższym zakresie należy zatem odwołać się do przepisów regulujących postępowanie cywilne, gdyż to one znajdują zastosowanie w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Powyższe oznacza, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. W konsekwencji czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c., są bezskuteczne (zob. np. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04; postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2006 r., III CZ 5/06; 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12; 18 października 2018 r., I NSP 75/18; 26 marca 2019 r., I NSP 3/19; 24 maja 2019 r., I NSP 27/19; 11 września 2019 r., I NSP 87/19).

Damian Obremski złożył do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania cywilnego toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu (I ACa 523/21) osobiście, bez profesjonalnego pełnomocnika, co ze względu na art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz brak podstaw do zastosowania art. 87¹ § 2 k.p.c., stanowi brak nieusuwalny, powodując konieczność jej odrzucenia bez wzywania do jego uzupełnienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz art. 373 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ k.p.c. i art. 3 oraz art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na odrzucenie skargi bezprzedmiotowe stało się rozpoznanie zgłoszonego w niej wniosku o zwolnienie skarżącego od kosztów sądowych (opłaty od skargi).

Odnosząc się do postanowienia z 4 lipca 2022 r. Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, I Sk 4/22, Sąd Najwyższy wskazuje, że zostało one wydane z naruszeniem art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Tym samym postanowienie Sądu Apelacyjnego nie wywołało dla skarżącego ujemnych skutków procesowych w zakresie wniesionej skargi. Nie znaczy to jednak, że skarga D. O. nie podlega odrzuceniu przez Sąd Najwyższy. Podstawy na jakich Sąd Apelacyjny odrzucił skargę są aktualne także w zakresie rozpoznania skargi D. O. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym o czym była mowa powyżej.

[as]